

Januar 1863, maa den offentlige Myndighed, der nu bliver sat til at paase, at der ingen Skade lides, nedlægge Forbud i det nødvendige Omfang, og det er min Overbevisning efter det Kendskab, jeg har til Kysterne, hvor jeg har levet alle mine Dage, at overalt ved den aabne Kyst ud mod Østersøen maa der nedlægges Forbud mod at bortgrave baade Landgrunden og den Revle, der ligger parallelt med Kysten i en Afstand af 50—200 Alen. Thi afgraves disse, vil Landet skylles bort i meget stort Maal. Men der findes paa disse Kyster mange Steder en Masse Materiale baade Sten og Grus, der kastes op ved Højvande, og som Højvande med modsat Strømretning tager Dagen efter. Det løse Materiale, der føres ud i Østersøen, hvor man kan se, det danne store Grunde, maa man ikke benytte, om man kan fange det, skønt det ikke ligger til Værn for Kysten i nogen som helst Maade. Jeg har villet aabne Adgang til at tage det.

Jeg gentager, at hvor det er nødvendigt, at ogsaa Strandbredden skal fredes, ville Kystkommissionerne aldrig komme i Strid med den vedkommende Kystejer, der netop har Interesse af at faa sin Strandbred fredet. Jeg er vis paa, at i de 9 af 10 Tilfælde ville Kystejerne med Glæde finde sig i den Indskrænkning, der bliver fastsat. Men naar man indbefatter Strandbred og Forstrand under det samme Begreb, skønt det er forskellige Begreber, kommer man i mangfoldige Tilfælde til at gøre Uret, og det skulde man ikke, naar det ikke er nødvendigt.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Den sidste ærede Taler maa have misforstaaet mine Udtalelser, naar han sagde, at jeg havde udtalt, at Kommunerne havde Lov til at tage Vejmateriale uden Vederlag. Jeg maa gøre opmærksom paa, at de 2 Ord: uden Vederlag har jeg ikke nævnt. Selvfølgelig skal vedkommende have den Erstatning, der kan tilkomme ham, og den skal fastsættes efter de Regler, som Lovgivningen indeholder desangaaende.

Ordføreren (Guldbrandsen): Jeg ønsker at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen). Naar Kystkommissionen kommer til det Resultat, at Forstranden absolut maa fredes, og der derfor ikke maa tages Materiale, Sten, Grus osv. fra den, maa den ogsaa, for at Forbudet angaaende Forstranden kan blive virksomt,

sikre sig, at der ikke foretages Handlinger oppe paa Strandbredden, der kunne gøre Forbudet angaaende Forstranden illusorisk. De Ting hænge sammen.

P. Madsen: Jeg ønsker blot at knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Landbrugsminister og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Det er rigtigt nok, at selv om der kommer nok saa mange Indberetninger fra Kommissioner om, at der tiltrænges Kystsikring, kan Lovgivningsmagten sige nej til det hele. Men det er naturligt, forekommer det mig, at Befolkningen ræsonnerer som saa, at naar der i Loven er optaget Bestemmelser om Kystsikring, maa det vel ogsaa være Meningen, at man vil gøre noget for at sikre Kysterne. Og det vil ikke slaa fejl, at der vil indkomme Begæringer i Massevis om Sikringsforanstaltninger, naar denne Bestemmelse bliver optagen i Loven. Jeg kender Steder, hvor man tænker stærkt paa som noget nødvendigt indenfor en nær Fremtid at ekspropriere Jord og flytte Landeveje. Det er naturligt, hvis denne Lov gennemføres med den paagældende Bestemmelse, at man da vil sige som saa: Ja, men saa er det naturligt, at Staten kan træffe Sikringsforanstaltninger, saa at vi kunne undgaa at skride til disse Foretagender. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) har tidligere udtalt, at det vil komme dertil, at man vil faa at se, at det bliver finansielt uoverkommeligt at vedligeholde de Sikringsforanstaltninger, vi allerede have. Nu er det ikke, fordi jeg vil sammenligne Kysterne i Almindelighed med dem, han sigtede til, men der er dog mange Steder, hvor Kysten er stærkt udsat, og hvor der kan tiltrænges Sikringsforanstaltninger. Jeg frygter for, at der paa dette Punkt vil møde betydelige Vanskeligheder. Skal Fordringen om Kystsikring efterkommes, vil det blive finansielt uoverkommeligt, og jeg mener, at det vilde være heldigt, om vi undgik at faa denne ny Bestemmelse ind i Kystfredningsloven.

Emil Petersen: Den ærede Ordfører paastaar fremdeles, at det er nødvendigt, at Strandbredden inddrages under samme Forbud som Forstranden, for at der ikke skal ske Ting, som modvirke Forbudet. Saaledes lyder Paastanden. Men jeg har endnu ikke hørt nogen Begrundelse. Hvor-